

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Notesbog 4

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-not4-txt-shoot-id8bc2dbb2-1708-4b29-a194-f09e721058ae.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Weize søger i sin Afhandling: » *die drei Grundfragen der gegenwärtigen Philosophie*«, stilet mod die Philosophie unserer Zeit. Zur Apologie und Erläuterung des Hegelschen Systemes v. Dr. Julius Schaller. Leipzig 1837.8.«, at bringe det første Spørgsmaal om Methoden d. v. s: den absolute Methode til Evidents. Dette Spørgsmaal og dets Løsning som et væsentlig og H. alene tilskriveligt Resultat af Kants Idee til en Fornuft Kritik og Schellings umidd. Anskuelse. – Heg[e]l springer dog et Standpunkt over, hvorfor det bliver nødvendigt endnu engang at vende tilbage til Kants ærlige Vei. Hans Phænomenologie skulde egl. repræsentere denne Erkjendelsens Kritik, men det kan den ikke, deels vises det ogsaa ved H. tause Erkjendelse deraf, fordi han udelukkede den i *Encyclopedien* ell. idetmindste kun benyttede dens adsplittede Dele paa forskjellige Stæder – deels fordi den paa en Maade fuldender hele Systemet, idet dens enkelte Evolutioner ikke ere den igjenem sin egen Dialektik til Erkjendelsens Begrebet henførte almdllige Erkjendelse, hvorved Overgangen er funderet fra den almdl. Erkjenden til den egl. speculative, men tillige indeholder det for Bevidstheden endnu ikke fremtraadte; men dog an sich tilstædeværende Objekt, og saaledes de enkelte Bevægelser tillige er dettes Bestemmeheder. Den Philosophie, der som Hegel antager den absolute Identitæt af Tænken og Væren maa nødvendigviis begynde med Logiken, med »Væren« som den første umidd. Identitæt af begge som den enkelte med sin Gjenstand umidd. identiske Tanke. Dernæst udvikles, hvorledes det staaer sig med den Fordring om Methodens absolute Nødvendighed for Indholdet. W. fordrer kun en relativ Nødvendighed.

[a] Om Betydningen af Methode. Om Forholdet mell. Logik og Natur-Videnskab.

[b] »den speculative Logik« efter Weize.

[c] »Methodiken beroer væsentligt paa den Bevidsthed, at Methoden som saadan har sit Sæde i Subjektet, at den følgelig ogsaa maa vorde retfærdiggjort for Subjektet, maa opstaae i Subjektet paa en lovmæssig Selv-Udviklings Vei«. Weize.